Θλίψη (μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Φεβρουαρίου, 2013

Επικρατεί μια συννεφιά στον τόπο μας. Πρόσωπα σκυθρωπά, αγέλαστα, θλιμμένα. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην πέρασε θλίψη. Διάφορες είναι οι πηγές της θλίψεως. Κουράζουν το σώμα και την ψυχή.

Οι θλίψεις μπορούν να αρρωστήσουν τον άνθρωπο, αλλά μπορούν και να τον ωριμάσουν και να τον καλλιεργήσουν. Να τον κάνουν να δει τον συνάνθρωπό του με μεγαλύτερη επιείκεια, κατανόηση και συμπάθεια.

Η υπομονή και η ελπίδα στις θλίψεις ανακουφίζουν. Μπορεί οι θλίψεις να οδηγήσουν σε καλό, σε μετάνοια. Δεν είναι κανείς που να μην πέρασε θλίψεις, πόνους, πειρασμούς και δοκιμασίες. Σαν σαράκι η θλίψη κατατρώει τον έσω άνθρωπο. Ο σκοπός των θλίψεων στη ζωή μας δεν είναι ότι ο Θεός αρέσκεται να τιμωρεί και να βασανίζει τους ανθρώπους σαν ένας σαδιστής πατέρας, αλλά η διόρθωσή μας, η βελτίωσή μας, η κατεύθυνσή μας στα άνω. Οι θλίψεις μπορούν να γίνουν ένας δρόμος προς συνάντησή μας με τον ζώντα Θεό.

Οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι και όχι το φως, και γι’ αυτό θλίβονται. Μερικές φορές οι θλίψεις διώχνουν την οκνηρία, τη νωχέλεια και την αδιαφορία. Μπορούν να συγκεντρώσουν τον άνθρωπο στον εαυτό του, να γίνει αφορμή περισυλλογής, ενδοσκαφής, αυτοανάκρισης, αυτογνωσίας και αυτομεμψίας. Οι πολλές και διάφορες ανέσεις μπορούν να κάνουν τον άνθρωπο πιο ράθυμο, χλιαρό και χαλαρό. Μπορεί να νομίζει ότι είναι ευτυχισμένος, μέσα του όμως να έχει μια ανεκπλήρωτη χαρά. Η γενναία αντιμετώπιση των θλίψεων της ζωής θα δώσει τη νίκη της ανδρείας. Μπορεί οι θλίψεις να μας φέρουν πιο κοντά στο Θεό. Ο Θεός αγαπά να δοκιμάζει παιδαγωγικά για να βοηθήσει, να φωτίσει, να ανορθώσει. Οι θλιμμένοι μπορούν να γίνουν πιο συμπάσχοντες και φιλάδελφοι.

Μη στη στενοχώρια προσθέτουμε στενοχώρια και στη θλίψη άλλη θλίψη. Κατά τον Μέγα Βασίλειο κακό δεν είναι η ασθένεια, η απόρριψη, η οικονομική ζημιά, η φτώχεια και η στέρηση παρά μόνο η αμαρτία. Η σοφία του Θεού αφαιρεί τον πλούτο από αυτούς που τον μεταχειρίζονται λαθεμένα, εσφαλμένα, πλεονεκτικά και απάνθρωπα. Επιτρέπει τις ασθένειες στο σώμα για να το ταπεινώσει, να δώσει υγεία στην ψυχή, να μην αφηνιάσει στην αμαρτία. Παίρνει, παρά τη θλίψη μας, εκείνους που κρίνει πως είναι η καλύτερή τους ώρα. Μην τα βάζουμε με τον Θεό. Ξέρει καλά τι

κάνει. Δεν γνωρίζουμε το σωτήριο σχέδιο και τον λυτρωτικό Θεό. Αρκετές φορές το φάρμακο είναι πικρό, δεν θέλουμε να το πάρουμε, όμως δίνει θεραπεία.

Η αμαρτία είναι η κύρια και η μεγάλη πηγή των θλίψεων. Η αμαρτία τυραννά, παρασύρει, δεσμεύει, φυλακίζει, εξαθλιώνει. Ο Θεός δεν θα κρίνει όσους αμάρτησαν, αλλά όσους δεν μετανόησαν. Η ταπεινοφροσύνη, η προσευχή, η υπομονή ελαφρύνει το βάρος των θλίψεων. Μη λοιπόν αφήσουμε εξαιτίας μας να μεγαλώσουν οι θλίψεις. Μην επιτρέψουμε θλίψη επί των θλίψεων. Ας τις δούμε και με αυτό το άλλο μάτι που αναφέρουμε. Μην, παρακαλώ, οδηγηθεί ποτέ κανείς στην απελπισία. Μετά τη συννεφιά συνήθως η λιακάδα είναι πιο γλυκιά.

(Πηγή: makthes.gr, 3/2/2013)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Καυχόμαστε στις θλίψεις γιατί γνωρίζουμε πως η θλίψη παράγει υπομονή (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

ΛΟΓΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ: Η ένδεια είναι ευεργεσία του Θεού (Αγ. Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

α'. Ότι δια την υπερβολικήν αγάπην όπου έχει ο Θεός εις τους ανθρώπους έβαλεν αυτούς εις πολλά, και διάφορα περιστατικά.

β'. Και ότι η ένδεια είναι η ευεργεσία του Αγίου Θεού.

γ'. Και ότι εκείνος οπού φεύγει την ένδειαν, αποβάλλει τον χριστιανισμόν, και δεν θέλει να είναι χριστιανός.

δ'. Και ότι ανάγκη είναι να έχουν οι χριστιανοί θλίψεις και βάσανα.

Θλίψεις (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Θλίψεις: Η παιδαγωγία που γεννά χαρά. Η ωφέλεια από την υπομονή. Η

ευθύνη μας έναντι του άλλου (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Η σωστή αντιμετώπιση των θλίψεων

Η υπομονή και η ευχαριστία στην ευρύτερη σκέψη και τα έργα των Πατέρων της Εκκλησίας μας (Αδελφότης Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου Καρέα)

Για την Υπομονή και την Ευχαριστία (Μέγας Βασίλειος)

Για την Υπομονή (Όσιος Εφραίμ ο Σύρος)

Για την Υπομονή και τη Μακροθυμία (Μέγας Βασίλειος)

Για την Υπομονή που γίνεται για την Αγάπη του Θεού (Αγ. Ισαάκ ο Σύρος)

Υπομονή (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Ο πόνος στη ζωή μας (Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Γεώργιος Καψάνης, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Ιωάννου Χρυσοστόμου: Για τη λύπη και την αθυμία

Μεγάλου Βασιλείου: Για τη λύπη και την αθυμία

Αντιόχου Μοναχού: Για τη λύπη

Αββά Κασσιανού: Για το πνεύμα της λύπης

Γρηγορίου Παλαμά: Για την άκαιρη λύπη

Η Λύπη και η αθυμία, στην ευρύτερη σκέψη των αγίων Πατέρων

Επιστολές σε αδελφό που βρίσκεται σε πειρασμό (Αββάς Δωρόθεος)

Πάσα δυστυχία και οδύνη εκ Θεού εστίν. Αυτή η πληροφορία γίνεται βάλσαμον θεραπευτικόν πάσης οδύνης και θλίψεως (Αρχιεπίσκοπος Αστραχάν και Σταυρουπόλεως Νικηφόρος Θεοτόκης)

Τα ευεργετικά αποτελέσματα των θλίψεων (Σεβ. Μητροπολίτου Εδέσσης Ιωήλ)

Θλίψη και κατάθλιψη (μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Το ποτήρι των θλίψεων (Αγ. Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Αγίου Μάρκου του Ασκητού: Περί των ακουσίων θλίψεων (Μοναχού Παϊσίου Καρεώτου)

Ο πορισμός των θλίψεων (Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος) (**Για Την Υπομονή και πόσο είναι το κέρδος από τις θλίψεις**, Ιωάννου Χρυσοστόμου)

Ο πλούτος και η φτώχεια **(Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)**

Η Φιλοπτωχεία **(Αγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος)**